

Vplivi duhov pri spočetju človeka

Materialno spočetje človeka se zelo malo razlikuje od živalskega.

Duša mora biti popolnoma navzoča seveda že pred spočetjem, to pomeni da mora v sebi združevati vse substancialne specifikke, ki so razdeljene po vsem vesoljstvu in pritekajo z vseh strani. Takšen popolni substancialni kompendij (združenje substancialnih specifik) je duša. Samo specifikke v njej so premešane, tako da bi lahko rekli nekako takole: duša je pred spočetjem klobčič, ki ga je treba šele razvozlati, da bi dosegla določeno obliko. Razvozlanje se začne z aktom oploditve, kajti tedaj je ta duševni klobčič položen v materino telo in ovit z ovojnico.

Znotraj te ovojnice se začnejo inteligence, ki se ujemajo, približevati in sprejemati. Da to morejo, jim duhovi priskrbijo svetlobo v njihovo ovojnico. V tej svetlobi se substancialne specifikalne inteligence prepoznajo, se izločijo, sprimejo in povežejo. Vse to se zgodi zaradi prisiljevanja z voljo duhov, ki jim je zaupano nadzorovanje. Ti duhovi so to, kar vi imenujete "angeli varuhi". Tudi angeli in veliki angeli imajo vpliv. Ni človeka, ki ne bi imel vsaj treh duhov varuhov, dveh angelov in enega velikega angela, nad katerim pa bdi še Sedmi (op. prev. Jezus), ki ga dobro poznate!

Duhovi varuhi in angeli so od trenutka spočetja okrog nove duše in nenehno skrbijo za njeno urejeno oblikovanje.

Ko je duša v svoji ovojnici dobila človeško obliko, ji iz materinega telesa dovajajo ustrezne specifikke. Te duša uporabi za trdnejšo medsebojno povezavo svojih inteligenco. Ko je to opravljeno, pritečejo iz materinega telesa na kraj novega učlovečenja druge specifikke, ki se uporabijo za oblikovanje živcev. Živci so kakor niti, ki se jih duša oprime in jih uporablja, da bi tako lahko pripravila telo do vsakega mogočega gibanja. Ko so njihova zgradba in povezave končane, pritečejo nove specifikke. Te se uravnajo za oblikovanje drobovine. Ko je glavna drobovina z najpomembnejšimi organi razvita, se povežejo z glavnimi živci.

Z drugimi specifikami se drobovina popolno izoblikuje. Ker se steka večina živcev v glavo - v glavnem v zatilniku, v katerem ima tudi duša svojo glavo, začne obenem z nastajanjem drobovine nastajati tudi glava. Ta je najustreznejša podoba duše, ker se njena celotna inteligenca po določenem izžarevanju osredotoči v glavi. In ker se inteligenca najpopolnejše zrcali v očeh, jo lahko tamkaj najboljše prepoznamo. V oči se iztekajo vsa izžarevanja posameznih inteligenc duše in s tem sestavljajo njen naravni vid, s katerim lahko v sami sebi ustvarja zunanji svet. Ko duša s pomočjo duhov konča to ustvarjanje, ji pripeljejo spet nove specifikke. Iz njih nastajajo: meso, hrustanec, mišice, kite, žile in kosti. Samo od sebe se sprime, kar spada skupaj. Samo smer bi lahko bila napačna in s tem tudi oblika, če ne bi duhovi s svojim modrim vodenjem inteligenčnim specifikam vnaprej načrtali prave poti. Toda, če se žena, ki nosi otroka, s svojim čustvi in mislimi poda v pekel, kamor ji Moji dobri duhovi in angeli ne morejo slediti, se navadno rodi spaček. Zato je vsaki ženski nujno svetovati, da se med nosečnostjo vede kar se da krepostno.

Razvoj človeškega telesnega ploda

Ko je duša izoblikovala hrustanec, mišice, kosti in žile, je njena nadaljnja skrb, da s pravilno uporabo primernih specifik izpopolni zunanje ekstremitete. Ko je to opravljeno, se duša znova umakne v drobovino in začne razgibavati mišice srca. Pri tem najprej lastni presojni sokovi odprejo organe. Ko je ta prodor opravljen, spravi duša v delovanje vranico. S tem se pri priči začne proizvajati kri in dovajati v srčne prekate, od koder jo kmalu požene v organe.

Ko je kri dokončala prvi obtok, začne delovati želodec in njegovi hranilni sokovi začnejo močnejše vreti. S tem se izločijo že plemenitejše specifikke. Bolj grobe, neprebavljene, sluzaste tekočine pa se skozi naravni praznilni kanal izločijo v plodni mehur. To so otrokovi izločki, ki že telesno živi v materi.

Ko prebije ta plod živ v materinem telesu tri mesece, položi angel mirujoči duši, katere srce je doseglo določeno trdnost, večnega duha pod sedmimi ovojnici v srce duše. Seveda si tukaj nihče ne sme predstavljati materialne ovojnice, temveč duhovno, ki je veliko močnejša in trajnejša od materialne.

Potem ko je duh položen v srce duše - to se zgodi pri nekaterih otrocih prej, pri drugih pozneje, pri mnogih šele tri dni pred rojstvom - telo hitro dozori in kmalu se bo začel porod. Ko je otrok rojen, začnejo delovati pljuča. Otrok začne z vsakim vdihom iz zraka sprejemati vase množico specifik, ki se takoj uporabijo za nastanek soka živčevja in za krepitev duše, seveda le kar zadeva njeno substancialno formalno bitje. Svojo notranjo specifikalno in inteligenčno hrano dobiva po telesnih čutih in vse to urejajo dobri duhovi te sfere.

S to razlago imate jasno razkrito duhovno sfero prve plasti, kaj je v njej in kaj se v njej dogaja.

Bolj celostno in temeljito razkritje ni mogoče zaradi tega, ker se duhovno z zemeljskimi besedami ne da dovolj jasno predstaviti. Kdor pa se more v tukaj povedano resnično vživeti, bo kmalu popolnoma prepričan o resnici in bo pridobil globlje razumevanje.

Jakob Lorber
Zemlja in luna